

Finansklagenemnda Inkasso

Avgjørelse FinKN 2023-774

30.10.2023

GOTHIA AS

Tvist

Om kravet er betalt i tide. Om klager, i tide, har fremmet en innsigelse han hadde krav på å få vurdert.

Klager betalte deler av hovedkravet fra en bredbåndleverandør dagen etter forfall. Inkasso ble iverksatt for restkravet. Klager fremmet innsigelse mot restkravet etter at tungt salær var påløpt. Klager anførte at han hadde sagt opp abonnementet for flere år siden og at han uansett ikke skulle betale mer enn for abonnementet. Klager betalte likevel resten av hovedkravet og var i forhandlinger med inkassoforetaket om redusert oppgjør for renter og inkassokostnader. Klager fikk medhold.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: Kr 1 400.

Saksfremstilling

Grunnlaget for kravet er en abonnementsavtale. Inkassoforetaket har fremlagt et dokument der fordringshaver bekrefter å ha mottatt og registrert oppsigelse på bredbånd 26.2.19.

Kravet til innfordring gjelder fakturanr. ...411, som forfalt til betaling 19.10.18. Kravet gjaldt periodisk avgift for bredbånd og linjeleie i perioden 1. til 30.11.18, stengegebyr påløpt 10.9.18 og fakturagebyr, til sammen kr 937. Klager betalte 29.10.18 kr 409.

Stengevarsel/Inkassovarsel, tillagt purregebyr, ble sendt 4.11.18. Betalingsoppfordring, tillagt tariffmessig inkassosalær, ble sendt 28.11.18. Tungt salær, kr 700, påløp 10.1.19. I e-post til inkassoforetaket 19.2.19 bestred klager betalingsplikt for krav utover kr 437.

Inkassoforetaket har opplyst at klager har foretatt slike innbetalinger:

Kr 409 den 29.10.18, kr 100 den 27.11.18, kr 50 den 6.12.18, kr 78,82 den 24.8.21 og kr 299,18 den 29.6.22, til sammen kr 937.

E-post med restkrav ble sendt klager 30.6.22. Klager besvarte e-posten 1.7.22 med at han ikke er skyldig beløpet og ikke har noe utestående hos fordringshaver. Foretaket opprettholdt kravet. Klager ble tilbudt å betale kr 378 innen 15.7.22, som endelig oppgjør. Klagers tilbud om å betale kr 300 ble avslått. Klager betalte kr 150 den 20.7.22. Klager tilbyr på nytt kr 300. I e-post 15.8.22 ble klager tilbudt kr 500, som endelig oppgjør. Klagers mottilbud, betaling av kr 300, ble avvist. Klager betalte kr 50,74 den 12.12.22.

Restkrav består av forsinkelsesrenter og kr 322 i ubetalte inkassoomkostninger. Klager opplyste i brev av 7.9.23 at han kan betale kr 177.

Klager har anført at kravet er urettmessig. Abonnementet ble sagt opp for flere år siden, på grunn av at fordringshaver tok stenge/åpningsgebyr. Kravet er foreldet. Klager er derfor ikke pliktig å betale "gebyrer og renter for andre ting utover abonnementet når dette har vært innbetalt".

Inkassoforetaket har anført at kravet er rettmessig. Klager har ikke sannsynliggjort tidligere oppsigelse av abonnementet, slik at gyldig oppsigelsen er gjeldende fra etter at kravet oppsto. Alle varsler er betryggende avsendt. Det er gjort flere innbetalinger i saken. Innsigelse ble fremsatt etter inkasso var iverksatt og tungt salær var påløpt. Hovedkravet var også betalt. Tilbudt om redusert oppgjør er gitt flere ganger. Betaling i henhold til tilbud er ikke mottatt.

Finansklagenemnda Inkassos begrunnelse

Innsigelse

Klagers hovedinnvending synes å være at han mener internettleverandøren var uberettiget til å stenge leveransen fordi han i følge det han selv opplyser, betalte en faktura en dag for sent. Fakturaen som er sakens gjenstand i vår sak, angir at stengingen ble foretatt 10.9.18 og gebyret er opplyst å utgjøre kr 500, altså en vesentlig del av fakturaen på i alt kr 937.

Inkassoloven § 17 andre ledd gjør et unntak fra skyldnerens erstatningsplikt i bestemmelsens første ledd når "skyldneren hadde innsigelser som det var rimelig grunn til å få vurdert før inndringen ble satt i verk. Dette gjelder selv om kostnadene påløp før innsigelsene ble satt fram, dersom ikke skyldneren burde satt dem fram tidligere."

De opplysningene klager har lagt frem i saken, er i liten grad egnet til å klargjøre spørsmålet om berettigelsen av det ilagte stengegebyret, utover erkjennelsen av å ha betalt for sent. Slik nemnda har oppfattet det, fremsatte klager sin innsigelse mot å betale stengegebyret første gang i e-post 19.2.19. Dette er lenge etter at fristen i betalingsoppfordringen løp ut og også mer enn en måned etter at det påløp tungt salær.

Klagers anførsel kan etter dette ikke føre frem, idet innsigelsen burde vært fremsatt på et langt tidligere tidspunkt.

Foreldelse

Klager har videre anført at kravet på de utenrettslige kostnadene er foreldet. Forsøk på å inndrive et foreldet krav vil som utgangspunkt være i strid med god inkassoskikk, jf. inkassoloven § 8.

De utenrettslige kostnadene i saken utgjør kr 700 og forfalt til betaling 10.1.19. Lovhjemmelen for å kunne kreve de utenrettslige inndrivingskostnadene erstattet er inkassoloven § 17 første ledd og forfallstidspunktet fremgår av inkassoforskriften. Kravet er undergitt selvstendig foreldelse, uavhengig av de øvrige kravene som søkes inndrevet.

Den alminnelige foreldelsesfrist er etter foreldelsesloven (Lov 18.5.1979 nr.18) § 2 er 3 år. Fristen begynner å løpe fra den dag fordringshaveren tidligst har rett til å få oppfyllelse, jf. § 3 nr. 1.

Fristen løp med andre ord ut 10.1.22, og det er ikke lagt frem noe i saken som tilsier at innklagede har tatt rettslige skritt for å få fristen avbrutt, jf. lovens § 15. Nemnda kan heller ikke se at klager under sakens gang "uttrykkelig eller ved sin handlemåte" har erkjent forpliktelsen til å betale inkassokostnadene. Som det fremgår av saksfremstillingen, forhandlet partene om et minnelig oppgjør. Klager mente han ikke pliktet å betale noe, men betalte i alt ca. kr 200 uten å spesifisere nærmere som et forsøk på å få tvisten løst. Dette innebar etter nemndas syn ingen erkjennelse, idet innklagedes krav den gang ble angitt å omfatte både hovedstol, renter og omkostninger.

Klarhetskravet

Uten at det har betydning for resultatet, har nemnda av eget tiltak også vurdert de to betalingsoppfordringene i saken.

Inkassoloven § 10 andre ledd bokstav c og d lyder slik:

Betalingsoppfordringen skal angi

c) kravets størrelse med særskilt angivelse av hovedkrav og tilleggskrav, som krav på forsinkelsesrente og erstatning for inndrivingskostnader,

d) hvilken sats for forsinkelsesrente som i tilfelle er brukt og dato det er beregnet forsinkelsesrente fra.

Hensikten med bestemmelsen er at betalingsoppfordringen skal være "oversiktlig og lettfattelig, slik at skyldneren ikke kommer i tvil om hvilket beløp som skal betales", jf. Justisdepartementets rundskriv G-106/89 s. 32.

Utgangspunktet i norsk pengekravsrett er at skyldneren har valgetten; han eller hun kan velge hvilken del av et krav delbetalingen skal dekke. Slik nemnda ser det, bør et inkassoforetak, dersom skyldneren ikke har sagt noe spesielt, legge til grunn at skyldneren ønsker det som er gunstigst for seg. Ofte vil det være å redusere hovedstolen fordi dette reduserer grunnlaget for beregning av forsinkelsesrenten. I vår sak erklærte skyldneren allerede i e-posten 19.2.19 at han ikke ville betale annet enn deler av selve hovedleveransen, og innklagede forholdt seg til dette ved i betalingsoppfordringen å redusere hovedstolen med de to innbetalingene som da hadde funnet sted, i alt kr 528.

Ingen av de to betalingsoppfordringene tilfredsstiller, slik nemnda ser det, lovens krav.

Første siden i oppfordringene inneholder tre kolonner. Den første skal vise opprinnelig krav, deretter hva som er innbetalt og så til slutt hva som står til rest på henholdsvis hovedkrav, renter, gebyr og salær. I den første betalingsoppfordringen er ikke innbetalingen av kr 409 den 29.10.18 angitt. I stedet er kun netto hovedkrav angitt med kr 428. Betalingsoppfordringen 27.7.21 tar samme utgangspunkt, gir fradrag for innbetalingen av kr 50 den 6.12.18, men angir ikke innbetalingen på kr 100 den 27.11.18.

På neste side er det plass for spesifisering av blant annet påløpte renter med angivelse av forsinkelsesrentens størrelse. I den første betalingsoppfordringen er det vist en rentetabell som kun går frem til 1.7.16 uten å opplyse om at renten deretter ble stående uregulert en periode. I den siste betalingsoppfordringen er det vist en beregning av forsinkelsesrente av et hovedkrav på kr 378 for perioden 5.10.-19.10.18 på hele kr 91,28 en samlet forsinkelsesrente på kr 246,82 uten noen forklaring på hvorledes man er kommet frem til denne summen.

God inkassoskikk krever, etter nemndas syn, at hver delbetaling godskrives hovedstolen når skyldneren har erklært kun å ville betale den eller deler av den, og dette bør da angis på førstesiden. Forsinkelsesrente beregnes så av hovedstolen frem til første delbetaling. Deretter regnes forsinkelsesrente for det reduserte krav frem til neste delbetaling osv. Dette vil gi skyldneren muligheten til å kontrollere om alle innbetalingene er hensyntatt og om rentene er riktig beregnet.

Klager gis etter dette medhold og plikter ikke å betale utenrettslige kostnader i saken.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Inkassos konklusjon

Klager gis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Marte Charlotte Knudsen (bransjerepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).